

[Christmas Møller.]

Radikale ved Valget i Efteraaret 1945, i hvert Fald havde jeg ikke noget Indtryk af, at Venstre følte sig bundet af nogen Alliance med de Konservative, hvis min Hukommelse da er i Orden! Derimod kan man sammenligne 1913 med, hvis til næste Valg Konservative, Venstre og Radikale indgik en Alliance og fik Flertal — det er der nu ingen Tvivl om, at de vilde faa i saa Tilfælde. Jeg tror overhovedet, at det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft er alt for optimistisk. Men det, der bliver tilbage med Hensyn til dette, er, at det ærede Medlem og hans Parti sagde nej til at danne Regering og ikke vilde være med, og saa maatte det blive en Venstreregering.

Det, der derefter var mit Partis Opgave, var at faa Arbejdet til at glide, at faa Tingene udført her i Landet. Vi har ikke løbet Storm mod Ministeriet Knud Kristensen. Jeg synes, det var en overordentlig forstandig Artikel, det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen skrev i „Skive Folkeblad“ — jeg vil ogsaa gerne glæde det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard — for 5. Marts. Der staar — jeg tillader mig et kort Citat:

„Hvormange Gange er der nu løbet Storm mod Ministeriet Kristensen? Ja, hvem gider snart notere Tallene op paa slige nytteløse Begivenheder. De tager en Masse Tid og samler — hvis de er varslet i Forvejen — fuldt Hus i Folketingets Tilhørerloger; men derudover sætter de sig intet Spor.“

Det ærede Medlem skulde maaske have tænkt lidt paa sin Artikel i Forgaars, i Gaar og i Dag!

Saa siger det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at det er kun af Valgfrygt, de tre Partier gaar sammen mod Regeringen. Jeg ser, at „ved en festlig Optakt til Landstingsvalget“ har det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen udtalt: „Venstre sidder som Regeringsparti paa Grund af Medkontrahenternes Valgfrygt.“ Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har haft Guitaren med og kvidret, saaledes som han plejer, men jeg vil dog gerne spørge de ærede Medlemmer Hr. H. C. Hansen og Hr. Hans Hedtoft, hvor de egentlig har dette med Valgfrygten fra? I de Situationer, hvor der virkelig har været Spørgsmaal om Valg, f. Eks. den 9. Juli, da det sydslesvigske Spørgsmaal, som jo dog var et stort Spørgsmaal, forelaa, var de ærede Medlemmer da valgivrige? Hvis jeg ser paa den allerseneneste Situation, maa jeg have Lov til at sige, at da saa man ikke Musklerne blive spændt, og man hørte ikke

noget om, at nu skal vi under alle Forhold have Valg. Nej, saa var Stauning en anderledes Karl til at lave saadan noget! I 1929 gik det anderledes fermt og hurtigt og glat. (*Hans Hedtoft:* Da var der jo nogle, der hjalp ham!). Ja, jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at jeg ogsaa kunde bedre.

Er der andre Situationer? Lad mig se. Man vilde jo saa gerne have et Folketingsvalg og et Landstingsvalg samtidig. Der er Jordspørgsmaalet, og Typografstrejken er jo ikke helt af Vejen. Jordspørgsmaalet har man i hvert Fald ikke taget frem, det lukrerer naturligvis den højtærede Landbrugsminister af, men det er en helt anden Sag. Man har ikke sagt: Nu maa vi have dette frem, fordi vi ved, at her vil de Radikale i hvert Fald staa fast; det er fuldstændig sikkert, at her sker der ingen Gliden — før den altsaa sker. Men hvorfor saa al denne Tale om, at de Konservative har Valgfrygt? Hvorfor skulde vi have Valgfrygt? Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft tager det ene Forskud efter det andet paa Valgsejren. Det maa jeg raade ham til at lade være med. Jeg tror, at Landstingsvalget, som det ganske rigtigt er sagt, skal vise Strømpilen, og derfor venter jeg mig en hel Del af det. Jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at Pilen vil vise i den rigtige Retning.

Den Opgave, Det konservative Folkeparti har, er den, som blev stillet os ved Valget, og som vi stillede os selv. Vi ønskede et bredt Samarbejde, og jeg tror, det engang vil blive erkendt, at det var en Fejl, vi ikke fortsatte det bestaaende nogle halve Aar længere, end vi gjorde. Men naar man ikke vilde det, og naar Valget formede sig, som det gjorde, og skabte saa store Vanskeligheder for Socialdemokratiet, som det gjorde, ja, saa maa enhver jo være klar over, at vor Stilling er antisocialistisk. (*Hans Hedtoft:* Vi er alle Socialister!). Ja, men nogle af os er baade Antisocialister og Socialister, og det er det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft jo ogsaa, for han vil, sagde han, ikke Restriktioner for Restriktionernes Skyld. H. P. Sørensen vil jo have, at den lille Skomager, den lille Detailhandler skal have Lov til at klare det, og nu skal Sukkerfabrikkerne ikke engang socialiseres, saa det gaar rigtig godt ogsaa for det ærede Medlem. Lad os derfor bare tage det lidt med Ro.

Jeg vil altsaa sige, at vor Opgave er en antisocialistisk Opgave. Vor Opgave er ikke at skaffe det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft til Magten. Vor Opgave er at holde ham borte fra Magten saa længe som muligt, og saa vil vi i øvrigt ved det kom-